

САВЕТУ ЗА ШТАМПУ

Комисији за жалбе

Предмет: Детаљан одговор на жалбу Снежане Илић

Поштовани,

Поводом жалбе коју је поднела Снежана Илић, сматрамо да наводи из жалбе нису основани и да у објављеним текстовима није дошло до кршења Кодекса новинара Србије.

Жалба у суштини покушава да полемички и критички новинарски садржај представи као неосноване оптужбе, иако спорни текстови по својој форми и садржају представљају коментар, анализу и легитимна питања у вези са темом од несумњивог јавног интереса.

1. Поглавље I – Истинитост извештавања

Тачка 1 – Тачност и провереност информација

Ни у једном тексту није изнета чињенична тврдња да је жалитељка извршила било какву незакониту радњу нити да је „узела новац“. Коришћена је форма питања, што је јасно видљиво из самих наслова и садржаја. Постављање питања у јавном простору не представља изношење неистините информације.

Јавна расправа о финансирању организација које учествују у друштвено важним темама легитимно је питање од интереса за грађане.

Тачка 2 – Разликовање чињеница од коментара

Спорни текстови су жанровски препознатљиви као коментар и полемика. У њима је јасно да се ради о вредносним судовима и критичком осврту, а не о извештају о утврђеним чињеницама. Европска судска пракса (у вези са слободом изражавања) јасно разликује чињеничне тврдње од вредносних судова, при чему вредносни судови уживају ширу заштиту.

Тачка 4 – Неосноване оптужбе и инсинуације

Да би постојала неоснована оптужба, мора постојати експлицитна тврдња о чињеници. У конкретном случају таква тврдња не постоји. Реторичка питања и истраживачки приступ не могу се поистовећивати са клеветом.

2. Поглавље II – Одговорност новинара

Тачка 1 – Подстицање дискриминације

У текстовима нема позива на мржњу, насиље нити дискриминацију. Помињање географског порекла евентуалног финансирања само по себи не представља говор мржње, већ део истраживачког приступа и рада новинара на теми коју су обрађивали. Жалба произвољно тумачи текстове као подстицање нетрпељивости, без основа у самом садржају.

Тачка 5 – Достојанство и интегритет

Критика деловања актера који јавно учествују у друштвеним питањима спада у домен дозвољене јавне дебате. Лица која активно учествују у јавним иницијативама морају показати виши степен толеранције према критикама и преиспитивању њиховог рада. Жалитељка, као истакнути грађански активиста експониран у јавности и која је члан и сарадник више организација, позната је јавности и као таква подлеже критици.

3. Поглавље III – Новинарска пажња

Жалитељка наводи последице у виду коментара на друштвеним мрежама. Портал не може сносити одговорност за појединачне реакције трећих лица ван свог уређивачког садржаја, посебно уколико у самим текстовима нема позива на увреде или насиље.

4. Наводи о РУЦО

Помињање Регионалне канцеларије за сарадњу младих (РУЦО) било је у контексту јавно доступних информација о регионалним програмима и финансирању пројеката. Није постојала намера да се изнесе нетачна тврдња о институционалној повезаности. Такође, напомињемо да је организације РУЦО послала свој одговор, а ми смо га уредно и у целости објавили. Уколико Комисија сматра да је формулација могла бити прецизнија, портал остаје отворен за објављивање додатног појашњења.

5. Слобода изражавања и јавни интерес

Тема „Савићевац“ представља питање од значаја за локалну заједницу, укључујући управљање легатом и јавним добром. Слобода медија подразумева право на критику, полемику и постављање питања о раду актера који утичу на јавне процесе.

Ограничавање тог права само зато што се неко осећа погођеним критиком представљало би недопустиво сужавање простора јавне дебате.

Закључак

Сматрамо да:

није изнета ниједна неистина као чињеница,

није изречена ниједна експлицитна оптужба,

није било говора мржње нити позива на дискриминацију,

спорни текстови представљају дозвољени облик коментара и истраживачког рада.

Напомињемо да смо жалитељки правовремено послали питања на званичну мејл адресу, а на која она још увек није одговорила. У тексту је наведено да чекамо њен одговор, те сматрамо да њена жалба Савету за штампу, уложена пре него што је послала одговоре, представља тенденциозни покушај да се стопира наш истраживачки рад и избегну одговори. Напад на медиј у оваквом облику је покушај ућуткавања, а не доказивања истине коју смо ми “отворили” текстом. Сматрамо да жалитељка злоупотребљава Савет за штампу на овај начин.

Предлажемо Комисији да одбије жалбу као неосновану и утврди да портал Прокупачке вести није прекршио одредбе Кодекса новинара Србије.

С поштовањем,

[Никола Мијачић]

Портал Прокупачке вести